

Valgret, og, det kan jeg gerne tilføje, at i det mindste de Vælgere, som vi særlig repræsenterer, faa lige Valgret med de andre Vælgere, da det er vore Vælgere, der i første Linie lide under den nuværende Uretfærdighed. Saa maa vor Op-gave være at vende os imod de Partier, hvor vi mærke en mere eller mindre stærk Kølighed eller Uvillie mod denne Sags gode og gavnlige Løsning. Det ærede Medlem har bidraget til og vil, hvis han fastholder sit Standpunkt, fremdeles bidrage til at lægge Sagen Hindringer i Vejen.

Hvis det ærede Medlem fastholder de 120 i Stedet for de 132, hvis han overfor Regeringen mener, at den gaar for vidt med 132, og at 120 kunde være tilstrækkeligt, kan det ærede Medlem ikke være blind for, at hans Standpunkt lægger Sagen overordentlig store Hindringer i Vejen. For det første ved at appellere til visse agrariske Interesser, det ærede Medlem maa tilgive mig, at jeg siger agrariske Klasseinteresser. Det kan ikke være det ærede Medlem ubekendt, at der i denne Sommer i agrariske Blade og i „Agrardagbladet“ for Eksempel for ganske nylig — for øvrigt mærkeligt nok fra en nys afdød Politiker — har lydt Røster og Opfordringer til Landbostanden om netop at fastholde den nuværende Valgordning og ikke vige et eneste Skridt og ikke give Byerne en eneste Repræsentant mere. Der har været Artikler fremme baade i den moderate Presse og i Rege-ringspressen i denne Sommer, der gav udtrykkelige Advarsler i lignende Retning, og som paaviste endogsaa med Stati-stik — det var ganske vist en meget daar-lig Statistik —, at den nuværende Valgord-ning egentlig var ideal og netop imødekø-m Agrarernes Interesser, og at de maatte være gale, hvis de vilde give Afkald paa den Valgordning, vi nu have, og som sik-ker dem en Indflydelse, der efter disse Ar-tiklers Mening med Rette tilkom dem. Det kan det ærede Medlem for Assens ikke være blind for, at naar han giver disse Tendensartikler, denne agrariske Agitation en Haandsrækning ved at ivre imod en for stærk Stigning af Medlemstallet, saa læg-ger han Sagen Hindringer i Vejen. 120 Kredse vil med den for Øjeblikket anslaaede Vælgermængde give et Forholdstal af 21,000 Vælgere pr. Valgkreds, det vilde betyde, at København og Frederiksberg med deres Folketal i Øjeblikket skulde have 24 Kredse i Stedet for som nu 16. Altsaa København og Frederiksberg skulde have 8 ny Kredse. Men det ærede Med-

lem vil kun udvide det samlede Kredsantal med 6, fra 114 til 120. Det ærede Medlem kan dog ikke være blind for, at det er et Forslag, som lægger Sagen Hin-dringer i Vejen, thi naar det samlede ny Kredsantal, det ærede Medlem vil have, er 6, og flere end disse, nemlig 8, alene maatte tilfalde København, vil der for det første ingen Ting blive hverken til Odense, Aarhus eller andre større Byer, men der-næst skal det øvrige Land udenfor Køben-havn miste 2 Kredse, for at København alene kan faa det nødvendige efter det Forholdstal, der maa lægges til Grund, hvis det ærede Medlems Forslag gennem-føres. Derfor har Konseilspræsidenten paa det Punkt ganske Ret, naar han over-for det ærede Medlem siger, at naar vi gaa til 132, udvider med 18 i Stedet for med 6, med 3 Gange saa mange, faa vi dog nogen større Mulighed for ved første Valgkredsomlægning at tage de fornødne Hensyn, og vi borttrydde nogle Vanskelig-heder; vi borttrydde des flere, jo højere vi gaa op.

Det ærede Medlem for Assens er-klærede, at jeg ingen Ret havde til at be-brejde ham og hans Meningsfæller en sær-lig agrarisk og egennyttig agrarisk Politik. Jeg har søgt her ved at karakterisere hans Ændringsforslag at vise, at der er noget i den Retning, men for øvrigt skyldes jo hele Forligspolitikken, hele den Politik, som er dømt af Befolkningen, hele den Politik, der gik ud paa at tilgive Grund-lovsbrudet, at sætte den provisoriske Re-gering paa lovlig Grund, aabenbart i ikke ringe Grad Hensynet til Agrarforeningen og Agrarinteresserne, for at der kunde blive, som man den Gang sagde, fri Bane for de agrariske Reformspørgsmaal. Det var en Politik, der i ikke ringe Grad vejer Klasseinteresser op imod Folkets Ret. I hvert Fald vil en stor Del af dette Ting give mig Ret i denne Betragtning. Jeg er saa heldig at have det store Flertal i dette Ting med dets nuværende Sammensætning paa min Side i mit Angreb paa det ærede Medlem, og alle vi, som bekæmpe Forliget og Forligspolitikken, bekæmpe den netop ogsaa fra andre Synspunkter.

Det ærede Medlem er som gammel Grundtvigianer Tilhænger af det, man kal-der Folkepolitik, at Stændertiden skulde afløses af Folketiden. Det er kønne Ord, blot man vilde gøre Alvor af dem, men efter min Mening gør kun Socialdemokra-tiet virkelig Alvor deraf. Men det ærede Medlem vil ogsaa vide, at hans Parti og Presse fuldstændig brød med dette Prin-